

## POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki  
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.

I S 77/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej  
i Spraw Publicznych w dniu 5 marca 2025 r.,

zażalenia M.J. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia  
11 lipca 2024 r., sygn. akt I NSP 200/24,

**1. odrzuca zażalenie;**

**2. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie od  
kosztów sądowych.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z 11 lipca 2024 r., I NSP 200/24, Sąd Najwyższy odrzucił  
wniosek M. J. (dalej: „Skarżący”) o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego (pkt 1)  
odrzucił skargę (pkt 2), umorzył postępowanie wywołane wnioskami M. J. o  
zawieszenie postępowania (pkt 3), umorzył postępowanie wywołane wnioskiem M.  
J. o zwolnienie od kosztów sądowych (pkt 4), oddalił wniosek M. J. o zwrot kosztów  
zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowym (pkt 5).

Pismem z 27 lipca 2024 r. skarżący wniósł zażalenie na powyższe  
postanowienie Sądu Najwyższego, domagając się jego uchylenia oraz zniesienia

postępowania i zasądzenia na swoją rzecz kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym. Jednocześnie skarżący w zażaleniu wniósł o wyłączenie od orzekania w niniejszej sprawie imiennie wskazanych w tym piśmie sędziów powołanych na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami Ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018, poz. 3) i sędziów delegowanych do Sądu Najwyższego z innych Sądów oraz o zawieszenie postępowania do czasu rozpoznania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytań prejudycjalnych zadanych przez Sąd Najwyższy w sprawie III CB 40/23. Ponadto skarżący wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu zażaleniowym, wskazując na swoją trudną sytuację finansową.

Postanowieniem z dnia 16 października 2024 r. Sąd Najwyższy odrzucił wniosek w przedmiocie wyłączenia sędziów, uznając iż został oparty wyłącznie na okolicznościach abstrakcyjnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Orzeczenia Sądu Najwyższego co do zasady nie podlegają zaskarżeniu.

Odstępstwo od tej reguły stanowiłoby wyjątek, który musiałby mieć swą wyraźną podstawę prawną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 i powołane w nim orzecznictwo oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 21 maja 2019 r., I NO 32/18). Sąd Najwyższy nie jest bowiem sądem powszechnym. Nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, tak jak sąd powszechny. Rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane w ustawie. Mając na uwadze, że żaden przepis prawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia ani rozstrzygnięć Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi na przewlekłość postępowania, czy wniosku o wyłączenie sędziów, ani rozstrzygnięć Sądu Najwyższego zapadłych w przedmiocie kosztów sądowych czy kosztów postępowania, należy uznać, że zażalenie skarżącego nie ma prawnego oparcia.

Z powyższych względów zażalenie należało odrzucić na podstawie art. 394<sup>1</sup> § 3 w zw. z art. 397 § 11 k.p.c.

Jednocześnie, wobec odrzucenia zażalenia, zbędnym stało się orzekanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Z tej też przyczyny Sąd Najwyższy, na podstawie art. 355 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 w zw. z art. 398<sup>21</sup> k.p.c., umorzył postępowanie zainicjowane wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych.

Wobec oczywistej niedopuszczalności zażalenia Sąd Najwyższy, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., oddalił wniosek o zwrot kosztów zastępstwa procesowego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[a.ł.]